

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221203386
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7221203386.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Mikovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobcu: G.. P.A. X., A.. XX.XX.XXXX, W. T. X, O., zastúpený advokátom JUDr. Mario Holler, so sídlom Krmanova 16, Košice proti žalovanému: Mesto Košice, so sídlom Triedna SNP 48/A, Košice, o zaplatenie 6.922,84 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 9.2.2022 č.k. 29C/13/2021-39

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Nepriznáva stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedeným v záhlaví uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.922,84 eur s úrokom z omeškania 5% od 1.5.2021 až do zaplatenia. Priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh 415,00 eur.

2. Súd priznal žalobcovi peňažné plnenie uplatnené titulom náhrady škody vzniknutej mu v príčinnej súvislosti s pádom dňa 28.12.1995 na zľadovatej komunikácii v správe Mesta Košice, za ktoré následky zodpovedal žalovaný titulom objektívnej zodpovednosti aj titulom porušenia povinností pri udržiavaní schodnosti miestnych komunikácií podľa zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, zákona č. 23/84 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v spojení s vyhláškou č. 35/84 Zb., ktorou sa vykonáva cestný zákon. Zodpovednosť žalovaného za pád žalobcu a následky na jeho zdraví s tým spojené bola konštatovaná rozsudkom Okresného súdu Košice II 17C/1040/97 zo dňa 13.4.2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.5.2006 v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach 3Co/253/2005 zo dňa 25.1.2006.

3. Predmetom konania bol nárok žalobcu na náhradu za stratu na zárobku počas práceneschopnosti v období od 19.8.2019 do 19.5.2020, ktorá práceneschopnosť bola v priamej príčinnej súvislosti s úrazom, za vznik ktorého zodpovedá žalovaný. Rozsah žiadaného peňažného plnenia zodpovedal rozdielu medzi nárokom žalobcu na príjem u zamestnávateľa Ferroenergy s.r.o. Košice a dávkami vyplatenými titulom náhrady príjmu zo strany zamestnávateľa a nemocenského uhradeného Sociálnou poisťovňou. Súd prvej inštancie pri rozhodnutí vychádzal z potvrdenia o trvaní práceneschopnosti žalovaného, obsahu lekárskeho správ, podľa ktorých bol v rozhodnom čase práceneschopný pre bolesti a poruchy hybnosti chrbtice, keď diagnóza žalobcu zohľadňovala, že má zošikmenú panvu, skrátenu pravú dolnú končatinu, skrátene svaly coxartrozu III-IV stupňa. Súd vzal do úvahy obranu žalovaného, že žalobcovi uhradil na základe rozhodnutia Okresného súdu Košice II zo dňa 13.4.2005 sp.zn. 17C/1040/97 titulom bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia, náhrady za stratu na zárobku sumu za obdobie do roku 2005 v

sume 205.117,00 Sk, preto požadované odškodnenie aj za roky 2019-2020 považoval za nedôvodné, neprimerané a nepreukázané.

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukázal na právoplatne vyriešenú otázku zodpovednosti žalovaného za následky úrazu vzniknuté pádom žalobcu na zľadovatej komunikácii dňa 28.12.1995, v ktorej príčinnej súvislosti žalobca utrpel zlomeninu krčka stehrovej kosti pravej nohy, ktorá mala za následok skrátenie končatiny, vychýlenie panvy i následné problémy s pohybovým aparátom žalobcu, obmedzenie pracovných, spoločenských, športových aktivít, zmenu pracovnej pozície, krívanie, bolesti pohybového aparátu, nevyhnutnú kúpeľnú liečbu s prognózou výmeny bedrového kĺbu. Tieto závery vyplývali z rozhodnutia Okresného súdu Košice II vo veci 17C/1040/97 zo dňa 13.4.2005 v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach 3Co/253/2005 zo dňa 25.1.2006, ktorým bol žalobcovi priznaný nárok na bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia a náhrada za stratu na zárobku za obdobie práceneschopnosti od 29.12.1995 do 27.5.2004, ako i z rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 5.12.2016 č.k. 29C/189/2013-161, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach 5Co/151/2017 zo dňa 7.12.2017, ktorým bol žalobcovi priznaný nárok za ďalšie následky na sťaženie spoločenského uplatnenia, náklady spojené s liečením a nárok na náhradu za stratu na zárobku za obdobie 2012-2014. Súd tiež poukázal na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Košice II sp.zn. 13C/18/2008 zo dňa 14.11.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7.12.2017 sp.zn. 5Co/114/2019, ktorými bola uložená žalovanému povinnosť na náhradu za stratu na zárobku žalobcu počas práceneschopnosti a nákladov spojených s liečením následkov úrazu v období rokov 2016-2017. S odkazom na súdne rozhodnutia a po citácii § 415, § 420, § 446 OZ, zákona č. 369/90 Zb. o obecnom zriadení, cestného zákona č. 27/94 Zb. a vyhlášky na vykonanie cestného zákona č. 35/84 Zb. súd konštatoval, že boli preukázané predpoklady objektívnej zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu žalobcu ako i zavinené porušenie právnej povinnosti žalovaného pri udržiavaní schodnosti komunikácie, v príčinnej súvislosti s čím vznikla škoda na zdraví žalobcu, v dôsledku ktorej je opakovane práceneschopný. Vychádzajúc zo žalobcom predloženého potvrdenia zamestnávateľa o výške príjmu mal preukázané, že v období od 19.8.2019 do 19.5.2020 by mal nárok na príjem v celkovej výške 15.273,77 eur. Z titulu práceneschopnosti v uvedenom období mu bola uhradená v súlade so zákonnou úpravou Sociálnou poisťovňou na nemocenských dávkach len suma 8.094,50 eur a zamestnávateľom náhrada za stratu na zárobku 256,43 eur, preto nárok žalobcu podľa § 446 OZ na vyplatenie sumy 6.922,84 eur ako rozdielu medzi peňažným plnením zamestnávateľa, Sociálnej poisťovne považoval za odôvodnený. Pretože žalovaný bol v omeškaní s plnením peňažného záväzku, uložil mu tiež povinnosť na plnenie úrokov z omeškania v súlade s § 517 ods. 1, 2 OZ od 1.5.2021 v súlade s návrhom žalobcu. Výrok o povinnosti žalovaného k náhrade trov konania žalobcovi odôvodnil § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) vychádzajúc z plnej procesnej úspešnosti žalobcu. Pretože predmetom sporu bol nárok na náhradu škody spôsobenej na zdraví, v zhode s § 2 ods. 2 v spojení s § 4 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. poplatkov a položky č. 1 písm. a/ Sadzobníka, ktorý je Prílohou zákona o súdnych poplatkoch, uložil procesne neúspešnému žalovanému aj povinnosť na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu v sume 415,00 eur.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP s návrhom, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietne. Žalovaný nesúhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie o existencii jeho zodpovednosti za škodu vzniknutú žalobcovi pádom na miestnej komunikácii, čo odôvodnil porušením povinnosti žalobcu predchádzať vzniku škody v zmysle § 415 OZ, teda byť primerane opatrný a vhodne sa obliecť, sledovať stav počasia. Uviedol, že sám žalobca mohol predvídať nepriaznivý stav chodníka a primerane tomu sa konať, preto žalovaný nemôže byť zaviazaný na plnenie náhrady za stratu na zárobku. Podľa jeho názoru že už doposiaľ vyplatené odškodnenie za bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia a stratu na zárobku je za primerané a ďalšie nároky sa nemajú stať zdrojom bezdôvodného obohatenia poškodeného.

6. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu podané nebolo.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods.1, 2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok je vecne správny, z ktorých dôvodov ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Rozsudok bol

verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 22. júna 2022 v pojednávacej miestnosti č. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods. 3 CSP.

8. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci nebol naplnený, pretože súd sa nedopustil omylu pri aplikácii práva, na zistený skutkový stav aplikoval náležitú právnu úpravu, ktorú aj správne interpretoval.

9. Náhrada straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa uhrádza peňažným dôchodkom vo výške rozdielu medzi priemerným zárobkom poškodeného, ktorý dosahoval pred vznikom škody, a náhradou, ktorá bola poškodenému vyplatená v dôsledku choroby alebo úrazu podľa osobitných predpisov (§ 446 OZ). Pri posudzovaní opodstatnenosti nároku žalobcu súd správne vychádzal z predbežného posúdenia zodpovednosti žalovaného za škodu vzniknutú žalobcovi berúc na zreteľ existenciu právoplatného súdneho rozhodnutia o riešení tejto otázky, v ktorom súd dospel k záveru, že žalovaný je zodpovedný za škodu na zdraví vzniknutú žalobcovi v príčinnej súvislosti s pádom žalobcu na zľadovatej miestnej komunikácii. Právoplatným rozsudkom súdu sa adresátom účinkov záväznosti tohto rozhodnutia zakladá prekážka právoplatne rozhodnutej veci a to aj vtedy, ak ide o predbežnú otázku posudzovanú medzi totožnými sporovými stranami, resp. ich právnymi nástupcami ako už bola vyriešená právoplatným súdnym rozhodnutím. Ak v skončenom konaní totožných sporových strán došlo k vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého sa odvodzuje aj nový nárok (neidentický s predmetom skončeného konania) súd je v tomto ďalšom konaní pri zodpovedaní predbežnej otázky viazaný jej vyriešením bez ohľadu na správnosť právneho posúdenia. V zásade teda súd nemá možnosť výberu v otázke či bude rešpektovať právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, ktoré rieši otázku javiacu sa ako prejudiciálnu v súvislosti s riešením daného prípadu. Iné riešenie by znamenalo, že súd poruší viazanosť uloženú mu zákonom (§ 228, § 230 CSP).

10. Napriek skutočnosti, že posudzovanie zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu je súdom riešená len ako predbežná otázka vo vzťahu k samotnému škodovému nároku, nie je prípustné v zmysle zásady „ne bis in idem“ nie dvakrát o tej istej veci vyjadrenej v § 230 CSP, aby táto predbežná otázka bola súdom vyhodnotená inak v konaní medzi totožnými stranami sporu, o nároku na náhradu ďalšej škody vzniknutej z totožnej škodovej udalosti. Pre vyhodnotenie toho, či existuje prekážka veci právoplatne rozhodnutej nie je významné ako bolo v predošlom prípade po právnej stránke vo veci rozhodnuté, ako bol právne posúdený skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania a táto prekážka je daná aj v prípade, ak bol určitý skutkový dej vyhodnotený nesprávne či neúplne. Posúdenie predbežnej otázky nie je obsahom výroku súdneho rozhodnutia, je však vylúčené možnosť zvrátenia, odchýlenia sa alebo zmeny jej skoršieho právneho posúdenia vychádzajúc z totožných skutkových okolností a skutkového deja. Existencia zodpovednosti žalovaného za pád žalobcu na zľadovatenom chodníku v príčinnej súvislosti, s ktorým úrazom došlo k poškodeniu na jeho zdraví zlomeninou krčka bedrového kĺbu a následného skrátenej dolnej končatiny, na čo nadväzuje zošikmenie panvy a obmedzenia hybnosti jeho aparátu, vyplývali z právoplatných súdnych rozhodnutí, na ktoré súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal, a od ktorých nie je možné sa odchýliť. Vo vzťahu ku konkrétnemu nároku, na náhradu na stratu na zárobku za obdobie 8/2019 až 5/2020, žalobca nevzniesol v odvolaní žiadne vecné námietky, ktoré by mali byť predmetom prieskumu a z ktorých by vyplývalo, že práceneschopnosť žalobcu nebola v priamej príčinnej súvislosti s úrazom - pádom na zľadovatenom chodníku.

11. Pretože v tomto spore bolo vylúčené opätovné preskúmvanie zodpovednosti žalovaného za škodu vzniknutú pádom žalobcu na zľadovatenom chodníku, ako túto spornú otázku vymedzil vo svojom odvolaní žalovaný a iné skutočnosti neboli obsahom odvolacej argumentácie žalovaného, odvolací súd viazaný rozsahom odvolania, ktorý je daný obsahom skutkových tvrdení v odvolacej argumentácii a vymedzenými odvolacími dôvodmi, hodnotil odvolanie žalovaného ako neopodstatnené. Posudzujúc rozhodnutie súdu prvej inštancie aj z hľadiska zásad zachovania spravodlivého súdneho procesu, odvolací súd konštatuje plné rešpektovanie tejto zásady, keď súd vychádzal zo zohľadnenia predložených lekárskeho správ o aktuálnom zdravotnom stave žalobcu, na podklade ktorých bol uznaný za práceneschopného, potvrdenej straty na zárobku, umožniac žalovanému v konaní riadnu realizáciu je práva na uplatnenie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany. Odvolací súd hodnotiac odvolaním napadnutý rozsudok ako vecne správny, zrozumiteľne odôvodnený, vysporiadavajúci sa so všetkými podstatnými argumentmi žalovaného, tento rozsudok potvrdil, vrátane zákonom

zodpovedajúceho výroku rozhodnutia o náhrade konania a súvisiaceho výroku o poplatkovej povinnosti žalovaného, ktorá vychádzala z procesnej zodpovednosti žalovaného za jeho neúspech v konaní.

12. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP prihládajúc na to, že odvolateľ bol v odvolacom konaní neúspešný a protistrane nevznikli žiadne trovy odvolacieho konania, z ktorých dôvodov sporovým stranám náhradu trov nepriznal.

13. Rozhodnutie prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).